

Sygn. akt II CSK 164/18

POSTANOWIENIE

Dnia 9 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku "W." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w P.
przy uczestnictwie [...] Operator Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w P.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 9 sierpnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt XV Ca .../17,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2) zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestnika koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 240 (dwieście czterdzieści) zł.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną wnioskodawcy „W.” spółki z o.o. z siedzibą w Poznaniu od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 11 sierpnia 2017 r., należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolą „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący powołał się na potrzebę wykładni art. 292 k.c. jako przepisu wywołującego rozbieżność w orzecznictwie Sądów w zakresie możliwości nabycia przez zasiedzenie służebności gruntowej o treści służebności przesyłu.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wykazania, że określony przepis prawa, będący źródłem poważnych wątpliwości interpretacyjnych, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżność w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć wraz z podaniem orzeczniczego źródła tych wątpliwości (por. postanowienie Sądu Najwyższego

z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, nie publ.). Nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawa, jeżeli Sąd Najwyższy wyraził już swój pogląd we wcześniejszym orzecznictwie i nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu.

Odnosząc powyższe uwagi do przedstawionej przez skarżącego kwestii, należało stwierdzić, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego nie wywołuje wątpliwości, iż w odniesieniu do służebności przesyłu należy wyraźnie oddzielić dwie konstrukcje: służebność o treści odpowiadającej służebności przesyłu, która mogła zostać nabyta przez zasiedzenie przed dniem 3 sierpnia 2008 r., oraz służebność przesyłu. Chociaż obydwa prawa mają analogiczną treść oraz pełnią te same funkcje, to nie można ich utożsamiać, ponieważ odmienna jest ich podstawa prawna - art. 145 i 292 k.c. oraz art. 305¹-305⁴ k.c. Utrwalony jest także pogląd, że dopuszczalne było przed wejściem w życie art. 305¹ do 305⁴ k.c. nabycie przez zasiedzenie służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu, a okres występowania na nieruchomości stanu faktycznego odpowiadającego treści służebności przesyłu przed wejściem w życie art. 305¹-305⁴ k.c. podlega doliczeniu do czasu posiadania wymaganego do zasiedzenia tej służebności (por. uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2008 r., III CZP 89/08, Biul. SN 2008 nr 10, str. 7; z dnia 27 czerwca 2013 r., III CZP 31/13, OSNC 2014, Nr 2, poz. 11; z dnia 22 maja 2013 r., III CZP 18/13, OSNC 2013, Nr 12, poz. 139).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania. Na wniosek uczestnika zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.

kc